

De reünie

Blijspel met serieuze ondertoon in drie bedrijven

door

CORRIE VAN DER ROL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE REÛNIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CORRIE VAN DER ROL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2007 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Mogelijkheid 1: 6 dames en 4 heren. (9 klasgenoten en 1 leraar)

Mogelijkheid 2: 6 dames en 3 heren. (De 'volwassen Leo' is niet nodig) en 8 jonge spelers voor de flashbacks: 5 meisjes en 3 jongens. (Een 'jonge Bonny' is niet nodig)

Andere mogelijkheid voor de flashbacks: Vooraf opgenomen videobeelden van de klas met de volwassen spelers of met jeugdigen. In beide gevallen kunnen er dan ook figuranten meespelen als klasgenoten.

- 1 MARJAN DE VOS (volwassene en leerling) - Aanvankelijk een harde cynische vrouw. Haat leraren en heeft een hekel aan Bonny.
- 2 BONNY KRAMER (volwassene) - Extraverte overdreven vrouw met vooral in het begin een Amerikaanse tongval. Vrijpostig. Het type: Ben ik in beeld.
- 3 WILLY VAN DER BROEK (volwassene en leerling) - Bescheiden begripvolle vrouw die goed kan relativeren. Was vooral als puber maar ook nu nog een mooie verschijning.
- 4 ANNELIES VISSER (volwassene en leerling) - Uiterlijk een opvallende verschijning maar in wezen een onopvallende vrouw. Was als puber angstig en niet assertief.
- 5 VERA HOFMAN (volwassene en leerling) - Helft van **twee-eiige tweeling**. De rustigste van de twee. Gezellige ongecompliceerde hartelijke vrouw.
- 6 LIDA HOFMAN (volwassene en leerling) - Andere helft van de praatgrage tweeling. Lijkt qua karakter veel op Vera maar is wat dommer en impulsiever.
- 7 KEES DE KRUYFF (volwassene en leerling) - Enigszins houderige schutterige maar sympathieke man. Het type: Doe maar gewoon.
- 8 ABE KAMPINGA (volwassene en leerling) - Populaire gevatte man met flair. (de X- factor) Het type: Ruwe bolster blanke pit.

9 LEO VERBEEK (leerling) - Serieuze stille introverte jongen. Speelt alleen na de pauze als MULO- leerling.

10 DE HEER VAN RODEN (volwassene) - Formele ouderwetse geschiedenisleraar. Type: Kolonel. Speelt alleen na de pauze.

DECOR:

Klaslokaal met ongeveer 10 -aan de kant geschoven- schoolbanken en stoelen. Een bureau en een stoel voor de klas. Een schoolbord, oude geschiedenisplaten aan de muur. Een deur naar de gang. Een boekenkast.

MISE-EN-SCÈNE:

Tot de pauze speelt alles zich af in de huidige tijd. Na de pauze gaan we een aantal malen met FLASHBACKS terug naar 1968. We zien dan de leerlingen tijdens een aantal geschiedenislessen. Leo Verbeek zit dan ook in de klas en Bonny Kramer is al verhuisd. Voor de klas staat de geschiedenisleraar de heer van Roden. Het is mogelijk dezelfde spelers te gebruiken voor deze flashbacks. Het feit dat het op die momenten pubers zijn moet dan uit hun houding en gedrag te merken zijn. Ook kan er gekozen worden voor een nieuwe 'crew' van jeugdige spelers tijdens de flashbacks. Van te voren opgenomen videobeelden van de flashbacks eventueel aangevuld met figuranten zijn ook mogelijk. Als er gebruik wordt gemaakt van vooraf opgenomen videobeelden voor de flashbacks kan het gesprek tussen Willy en Marjan voor de deur van de school ook op deze manier te zien en te horen zijn, en het verlaten van het gebouw aan het eind van het stuk.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

1^e BEDRIJF

(te horen is het 1^e couplet en het refrein van het nummer 'Is dit nu later' van Stef Bos)

Nadat de muziek is weggedraaid horen we snelle voetstappen en de stemmen van Willy en Marjan. Omdat ze dan nog buiten staan is het aan te bevelen om dit vooraf op te nemen. Als er gebruik gemaakt wordt van een videoscherm is het ook mogelijk dat het publiek hen daarop ziet en hoort.

Willy: *(enthousiast)* Hé Marjan...Ik herkende je meteen. Sta je hier al lang voor de deur. *(ze omhelzen en zoenen elkaar)*

Marjan: Ja ik dacht... ik kom een beetje op tijd...Dan wacht ik jullie op. Ik ben blij dat jij de eerste bent Wil. Ik ben wel nerveus eigenlijk.

Willy: *(verbaasd)* Jij nerveus...Echt? Dat is nieuw voor mij. Het zal toch wel leuk worden.

Marjan: *(met iets van twijfel in haar stem)* Ik hoop het...maar je weet maar nooit.

Willy: We doen het toch samen. Wat kan er nu mis gaan.

Marjan: Je helpt wel een beetje mee hè.

Willy: *(met overtuiging)* Tuurlijk...we deden toen toch ook alles samen. *(omhoog kijkend)* Valt tegen hè...zo die gevel. In mijn herinnering was hij veel groter.

Marjan: Alles leek vroeger groter. Dat komt denk ik omdat wij toen nog zo klein waren.

Willy: *(glimlachend)* Nou ja klein! We waren 16 in die tijd.

Marjan: Wat ben je dan helemaal...Niets toch!

Willy: Zullen we maar vast naar binnen gaan ...Ik ben zo benieuwd. Ga jij eerst?

Marjan: *(vlug)* Nee...ga jij maar eerst. Hier is de sleutel. Het lichtknopje zit links...meteen naast de deur...Dat weet ik nog. *(geluid van een sleutel in een slot en het open en dicht gaan van een voordeur. Vervolgens het geluid van voetstappen op een gang. Te horen is het 2^e couplet en het refrein van 'Is dit nu later' van Stef Bos. Als de muziek is weggedraaid horen we de stemmen van Willy en Marjan achter het toneel. Marjan gespannen)* Was dat vroeger ook al zo Willy?

Willy: Wat?

Marjan: Die afschuwelijke donkere tegeltjes hier in de gang. Dat kan ik me niet meer herinneren, jij wel?

Willy: Nee daar heb ik nooit zo op gelet... Eens kijken... volgens mij

moeten we hier zijn. (*doet lokaaldeur open*) Whauw... (*Willy stapt meteen het lokaal binnen terwijl Marjan in de deuropening blijft staan*)

Marjan: (*niet erg op haar gemak*) Nou... daar zijn we dan... terug in de tijd. (*zucht diep*) Het zal mij benieuwen...

Willy: (*verbaasd*) Ongelooflijk, er is niks veranderd zo te zien... Meer dan 30 jaar geleden!... Ik dacht dat het wel vol met van die computers zou staan, maar het is net of ik weer 16 ben... Heb jij dat gevoel ook Marjan?

Marjan: (*gespannen*) 32 jaar geleden, het is bijna 32 jaar geleden. Maar eigenlijk lijkt het wel gisteren. (*loopt nerveus rond*) Goh... het geschiedenislokaal van van Roden...tjonge jonge. Ik zat ...ongeveer... eh... hier... maar de tafels zijn aan de kant geschoven. (*gooit haar tas op een tafeltje maar blijft nerveus rondlopen*)

Willy: Oh ja, bij van Roden hadden we vaste plaatsen hè. (*kijkt om zich heen*) Ik zat zo'n beetje...hier. Nee...meer naar voren. (*zet haar tas op tafel en gaat zitten*) Spannend hoor zo'n reünie. Leuk Marjan dat je dit hebt gedaan. Het was kantje boord hè heb ik begrepen.

Marjan: (*is aarzelend op een tafel gaan zitten*) Ja dat klopt. Ze gaan het gebouw eerdaags slopen dus ik dacht het is nu.... of nooit. (*staart een poosje voor zich uit*)

Willy: (*verwachtingsvol*) Komen er veel denk je.

Marjan: (*schrikt op uit haar gedachten*) Wat... wat zei je?

Willy: Ik vroeg of je denkt dat er veel komen.

Marjan: Ik heb natuurlijk wel een beetje gekeken wie ik uitnodigde en sommigen kon ik ook niet meer achterhalen dus die hebben gewoon pech.

Willy: Oh... ik had je wel willen helpen hoor. Jammer, als ik dat geweten had...maar goed. Zeg, weet jij nog waar iedereen zat? (*gaat staan en kijkt de klas rond*)

Marjan: Vooraan zat Annelies. (*wijst*)

Willy: Annelies.... Annelies....Dat zegt me nog even niks.

Marjan: (*somt monotoon op*) Onopvallend...schuchter...zei nooit zoveel... bang voor alles en iedereen.

Willy: Ja ik weet het weer. Niemand had eigenlijk veel contact met haar. Ik vond haar een beetje...tja... ongrijpbaar. Nu zou je zeggen - ja als ik nu zo terugdenk - er was iets met haar aan de hand. (*denkt even na*) Ik hoop dat ze komt ... Misschien kan ik het op de één of andere manier nog aan haar vragen...Als ze erover zou willen praten natuurlijk.

Marjan: van Roden had de pik op d'r. Hij had altijd wat te zeiken tegen haar.

Willy: Hij moest mij anders ook vaak hebben hoor. Ik zat zowat op zijn

lip. Ik had altijd zo'n ongemakkelijk gevoel als hij naar me zat te kijken daar vanachter zijn bureau... Ik had veel liever achteraan gezeten.

Marjan: Daar had die gluiperd de jongens neergezet.

Willy: Is dat zo... Die tweeling Vera en Lida zat toch wel meer naar achteren .

Marjan: Die kletsten hem denk ik teveel. Daar kon hij niet tegen.

Willy: (*lacht bij de herinnering en kijkt de klas rond*) Ja inderdaad...nu je het zegt... De meisjes zaten bijna allemaal vooraan en we mochten niet van plaats wisselen. Wat zei hij ook alweer als we het hem vroegen. (*gaat achter het bureau staan en steunt met gestrekte armen op het bureaublad*) Hum...(schraapt keel)" eh...jongelui, er valt bij mij niks te kiezen. Ik bepaal waar iedereen zit...Ik houd nu eenmaal van overzicht en inzicht."

Marjan: (*fel*) Ja en dat inzicht sloeg dan op onze kruizen.

Willy: Hè....!

Marjan: Ja we droegen in '68 toch nog geen lange broeken en met die minirokken van toen was het volop genieten voor die viezerik...keek hij in Pasen en Pinksteren tegelijk. Hij had ons zo neergezet dat het inzicht aan niets te wensen overliet. (*Willy is weer op een tafel gaan zitten en Marjan gaat nu voor de klas staan*) Ja, kijk maar niet zo verbaasd. Waarom denk je dat hij altijd zo voor de klas heen en weer liep met-z'n-hoofd-een-beetje-naar-voren. (*doet het voor*)

Willy: Ja maar Marjan...

Marjan: (*praat fel door*) En als hij tussen onze banken doorliep (*loopt al pratend tussen de tafels door*) zogenaamd om te demonstrenen hoe eh...ja, noem eens wat...eh...Willem van Oranje zich **liefdevol** tussen het volk begaf, nou dan had die smeerlap z'n ogen niet in zijn zak hoor. (*staart voor zich uit*)

Willy: (*verbijsterd*) Deed hij dat dan...!

Marjan: (*ontwaakt uit overpeinzing*) Wie...Willem van Oranje? ...weet ik veel. Ik noem maar zo'n figuur. Ik had een pesthikel aan geschiedenis.

Willy: Nee ik bedoel natuurlijk van Roden... keek hij echt onder onze rokken?

Marjan: Is dat je nooit opgevallen dan. (*Willy schudt ongelovig haar hoofd*) En waarom denk je dat hij altijd zo geïnteresseerd was in het werk van **Bonny**. (*spuugt de naam bijna uit en buigt zich over Willy*)" Zo Bon, lukt het een beetje meisje. Ja, wat is er nou boeiender dan je te verdiepen in de Hoekse en Kabeljouwse twisten hè." (*gaat weer rechtop staan*) Ze had toen denk ik al cup dubbel D en ze zat altijd te slijmen met de leraren voor een goed cijfer...En maar opvallen!

Willy: Ah, dat meen je niet... deed hij dat echt... Waarom hebben we er

toen geen werk van gemaakt. Dat is seksuele intimidatie, dat had hem zijn baan gekost.

Marjan: (*cynisch*) Ach kind, dat deed je toch niet in die tijd. Dat hele woord bestond nog niet eens. We waren met z'n allen toch zo naïef als de pest... seksuele intimidatie... Nou dan kan ik je nog wel wat sterkers vertellen...

Willy: Over van Roden?

Marjan: Daar zullen we het nog maar even niet over hebben...Nee ik bedoel over onze wulpse (*maakt sprongetje*) gymleraar.

Willy: Oh die engerd...! Hij legde altijd z'n hand op m'n schouder.

Marjan: Ja van der Vleet. Hij vergat erbij te zeggen: Oh... wat ben ik heet...

Willy: Marjan!

Marjan: (*gaat fel door*) Je herinnert je die kale kop van hem toch nog wel voor het raampje van de kleedkamer als we na de gym moesten douchen. Hij moest ervoor op z'n tenen gaan staan maar kijken moest ie...En maar loeren...Dat weet je toch nog wel? We moesten douchen met onze badpakken aan maar kregen amper de tijd om die aan te trekken. En dan kwam hij eigenhandig de kranen opendraaien. "Zijn jullie zover meiden, opschieten hoor, ik kom zo bij jullie binnen."

Willy: (*verbijsterd*) Zei hij dat echt zo?

Marjan: Nou ja zoiets. Het kwam er in ieder geval wel op neer. En die lijst... je weet die lijst toch nog wel waarop hij bijhield wanneer je ongesteld was. Je hoefde dan niet te douchen als je tenminste een briefje had van je moeder. Niet te geloven toch. Hij noemde het een gezonde ziekte en een puur fysiologisch verschijnsel dat met een - door de natuur bepaalde regelmaat - optrad. Ik vond het in die tijd ook zo'n bizar idee dat hij op school de enige was die van **alle** meiden precies wist of ze **opoe op visite hadden**.

Willy: (*grinnikend*) Opoe op visite ... Ja zo noemden we dat hè. Stom eigenlijk.

Marjan: Nou ik had toen zeer regelmatig bezoek van opoe dus mijn moeder moest maar steeds van die belachelijke briefjes schrijven en dat vond ze heel moeilijk. "Daar praat je niet over met een man" zei ze, "Laat staan dat ik hem daarover een brief schrijf." Weet je wat ze op een gegeven moment schreef: (*glimlacht bij de herinnering en gaat zitten*) Geachte leraar lichamelijke opvoeding. Mijn dochter Marjan kan alweer om de u-weet-wel-reden niet douchen. Ik heb geen zin u iedere maand van deze intieme zaken op de hoogte te stellen. Dus dit is hierbij mijn laatste brief aan u. Ik beschouw het onderwerp hierbij als gesloten. Met een laatste vriendelijke groet. Hoogachtend Mevrouw de Vos. Lief hè. (*zucht diep*) Ik vond dat toen

zo bijzonder dat ze dat deed. Het was een hele overwinning voor haar.

Willy: En wat zei van der Vleet?

Marjan: Ik heb het hem niet gegeven. Ik heb het wel tot op de dag van vandaag bewaard. Vandaar dat ik nog weet wat erin stond. Ik schreef voortaan m'n eigen briefjes: dat ik om fysiologische reden niet kon douchen... bla bla bla.

Willy: Zo...jij durfde!

Marjan: Ja dat moest toch wel. **Wij** hadden volgens hem een gezonde ziekte maar **hij** had een ongezonde afwijking, dat is een ding wat zeker is.

Willy: Ja dat zou best eens kunnen... Bonny, die zat toen nog bij ons in de klas weet je nog wel, die mocht altijd...

Marjan: (*valt in de reden*)... Of ik dat nog weet; die overdreven trut met d'r belachelijke naam!

Willy: Nou ja trut...Ik had graag wat van haar overgenomen in die tijd en ik vond haar naam juist heel bijzonder...Maar goed haar bedoel ik dus. Zij mocht bij van der Vleet altijd...

Marjan: (*onderbreekt haar fel*)... Vooraan staan en alles voordoen. "Kom Bonny doe jij die handstand even voor wil je. De anderen zijn nog lang niet aan dat standje toe."

Willy: Marjan!

Marjan: Ah, wat had ik een hekel aan die van der Vleet en aan dat kreng....Ik heb niet de moeite genomen om haar adres te achterhalen.

Willy: Wat jammer. Ik had haar graag weer eens gezien.

Marjan: (*met een harde klank in haar stem*) Zij was toch jouw hartsvriendin. Jullie deelden toch lief en leed. Tot ze ging verhuizen. Uit het oog uit het hart... Ja ja.

Willy: Je weet toch hoe dat gaat Marjan. Ze is op een gegeven moment gaan studeren in Amerika. Ze had ook wel hersens hoor. Volgens mij is ze daar getrouwd.

Marjan: Met een regisseur uit Hollywood zeker.(*loopt naar een geschiedenisplaat aan de muur*) Of met een platenbaas die wel wat in haar zag. Maar genoeg over **miss** America. (*begint te zingen*)

My Bonny is over the ocean, my Bonny is over the sea.

My Bonny is over the ocean...

(*een binnengekomen man begint mee te zingen, te fluiten of te neuriën. Hij is netjes maar evengoed modern gekleed. Marjan stopt met zingen en ze kijken de man onderzoekend aan*) Kees...Keesie de Kruyff...Kuijfe! Man, laat me je eens goed bekijken.(*Kees voelt zich hier wat ongemakkelijk onder*) Nou, je kuif is verdwenen maar

daar is wel wat voor in de plaats gekomen. (*knijpt in zijn wangen en in zijn buik*) Een beetje meer gevuld hier en daar. (*Kees lacht schaapachtig*)

Kees: Hallo Marjan, je ziet er goed uit mag ik wel zeggen. (*geeft Marjan een hand en richt zich dan snel tot Willy*) En dan ben jij Willy als ik me niet vergis. (*schudt enthousiast haar hand*) Nee ik vergis me niet. Ik zat hier bij van Roden een paar tafels achter jou. (*zet zijn tas netjes neer*) Jij had in die tijd een lange paardenstaart, die zwiepte altijd heen en weer als je je hoofd zo schudde.

Willy: Oh sorry dat wist ik niet.

Kees: Niks sorry. Prachtig vond ik dat. Ik kon me er vaak niet van losmaken. Ik bleef ernaar kijken en fantaseren dat jij bij mij achterop de brommer zat met die staart zo wapperend in de wind...Ik had...

Marjan: (*valt in de rede*)... Ja jij had zo'n Puch hè, zo'n witte met...

Kees: (*tegen Willy*)... Maar je hebt nooit bij me achterop de Puch gezeten. Honderd keer wilde ik het je vragen. Ik had thuis op mijn kamer allemaal van die openingszinnen bedacht maar...

Marjan: (*valt gretig in de rede*)...Wat dan Kees, noem er eens een paar.

Kees: Ja... dat varieerde van...eh... zeg Willy, ik moet toevallig jouw kant op, tot... eh...

Marjan: (*valt in de rede*)... Zeg Willy wil je m'n konijntje zien... (*moet er zelf hartelijk om lachen. Willy glimlacht en Kees lacht schutterig*)

Kees: Ik zweer het jullie: ik had in die tijd echt een konijn en die had ik je graag willen laten zien Wil. Maar dat had ik never nooit gedurfd. Dus... het bleef bij dromen.

Willy: Goh, dat wist ik allemaal niet. Ik was in die tijd zo onzeker als wat. Ik stond thuis uren voor de spiegel en had zo'n hekel aan wat ik dan zag: een veel te lang slungelachtig onzeker kind met spillebenen. Een soort sliertasperge. En dat lange haar vond ik ook afschuwelijk maar dat mocht er van mijn moeder pas af als ik 18 was. Ik heb wat afgejankt in die tijd. Goh als ik daaraan terugdenk... (*is even stil*) Het heeft lang geduurd voor ik durfde te zeggen: hier ben ik. (*spreidt armen. In de deuropening staat een opvallende vrouw met moderne hippe kleren en felgekleurd haar*)

Annelies: (*met gespreide armen*) Ja...en hier ben ik...! (*ze kijken alle drie verbaasd naar de vrouw. Annelies geeft iedereen een hand en stelt zich voor als Alice Brouwer. De anderen stellen zich ook voor. Bij iedere volgende ontmoeting gedraagt Annelies zich aanvankelijk 'gemaakt'*) Ja die naam zegt jullie waarschijnlijk niks hè. Jullie denken natuurlijk: zat zij bij ons in de klas dan?... Kijk maar eens goed... Is er nog iets van mijn 'oude ik' te herkennen. Ik hoop het eerlijk gezegd niet. (*draait rondje*)

Kees: Alice...wat zei je nou?

Annelies: Brouwer. (*lachend*) Mijn mans naam. Alice stamt uit weer een andere relatie. Ik zal jullie maar een handje helpen. Ik zat...daar vooraan. (*loopt naar het tafeltje vooraan en zet daar haar tas op. Willy en Marjan kijken elkaar verbaasd aan*)

Kees: Maar daar zat toch Annelies... Annelies Visser.

Annelies: Precies, dat ben ik dus. Nou ja dat **was** ik. (*Willy kijkt haar aandachtig aan*)

Willy: Ja nu je het zegt...Nu zie ik het. (*Annelies reageert gespeeld teleurgesteld*) Jij was in die tijd echt...eh...ja, je viel niet zo op en dat wilde je ook liever niet toch? Weet je nog dat die man van aardrijkskunde...hoe heette hij ook alweer, hij had een vreemde achternaam dat weet ik nog wel.

Marjan: Godefrooy heette hij...voor het gemak Goofy genaamd. Weten jullie nog hoe...

Kees: (*valt Marjan in de rede*)... Jij was iets aan het vertellen Willy.

Willy: Ja die Godefrooy - ik was nooit meer op die man zijn naam gekomen - Godefrooy...verdrongen zeker...Godefrooy! Nou die Grodefo...Frodego...nou moe!

Marjan: Zie je nou wel, die man had een onmogelijke naam en het was ook een onmogelijke vent. Weten jullie nog die keer dat Kees voor de klas moest staan. (*probeert Kees voor de klas te trekken*)

Kees: (*een beetje geïrriteerd*) Wacht daar nog even mee Marjan, Willy was toch iets aan het vertellen.

Willy: Oh ja.... precies weet ik het niet meer hoor, maar hij zette Annelies en mij voor de klas om het principe van de ...eh... valwind uit te leggen of zo. Hoe zat dat ook alweer. (*denkt na*)

Annelies: (*gegeneerd*) Ja ik weet het nog wel: we moesten met onze rug tegen elkaar gaan staan en dan was jij volgens mij het hooggebergte en ik de laagvlakte...

Marjan: (*verontwaardigd*) En dan was hij zeker die valwind...Getver, alweer zo'n vunzige kerel.

Annelies: Wat heb ik dat erg gevonden...vreselijk! Ik wilde me in die tijd het liefst nog kleiner maken dan ik al was... Zonde hè achteraf gezien.

Willy: En ik vond jou juist zo bijzonder zo mysterieus.

Annelies: En ik keek huizenhoog tegen jou op. (*lacht*)

Marjan: Zo zie je maar weer dat iedereen boordevol frustraties zat in die tijd. Herinneren jullie je 'de hakkelaar' nog...hij zat daar ergens achteraan. En dan die Goof van aardrijkskunde expres aan hem vragen: "Zeg jongen wat is de hoofdstad van Suriname....Nou dat weet je toch wel...Ik zal je een beetje helpen: Pa pa pa - ra ra ra - ma

ma ma ...nou? “

Kees: Wil heette hij... Noemden we hem zo... de hakkelaar? (*kijkt de anderen aan*)

Marjan: Nee, maar het zou me niks verbazen als het inderdaad dat onderwereldfiguur blijkt te zijn. (*de anderen protesteren*)

Marjan: Nou, dat kan toch...Wat wist je nou helemaal van die gast, hij zei nooit wat. Ja, ik noemde jou (*wijst op Willy*) en Wil wel eens de stille Willy's. Ja, sorry hoor, maar jij kwam toch ook nooit voor jezelf op. (*Willy protesteert*) Weet je niet meer dat die 'Popie-Jopie' (*spuugt het woord bijna uit*) hier voor de klas een keer plaatsnamen zat te verzinnen die sloegen op onze naam. (*kijkt de anderen vragend aan*)

Annelies: Ja ja, ik weet weer wat je bedoelt. Het begon wel leuk met ...eh...even denken...Egmond en Hoorne en Johan van Oldebarneveld...

Kees: Toen kwamen we op z'n eigen naam: van Roden...Abe zei dat geloof ik. (*kijkt om zich heen*)...Hé, is hij er nog niet. Hij komt toch wel hoop ik? (*kijkt vragend naar Marjan*)

Marjan: Ik heb hem uitgenodigd. Maar ja dat weet je met hem natuurlijk nooit... Maar goed...We hadden het over die plaatsnamen. van Roden werd op een gegeven moment 'lollig' en zei tegen jou: (*wijst op Annelies*) "En jij komt zeker uit Krimpen aan de Lek."

Annelies: (*timide*) Ja ik weet het nog. Iedereen lag in een deuk ...vreselijk!

Marjan: (*fel*) Maar je zei niks. Toen iedereen was uitgelachen keek hij naar jou Willy -jij stond volgens mij- en je zag hem gluiperig denken: ... nog één die ik voor lul kan zetten...

Willy: (*peinzend*) "Broek op Langedijk"...dat zei hij... "Jij komt vast en zeker uit Broek op Langedijk"...en ik sloeg helemaal dicht.

Marjan: Al had je maar iets gezegd. Nu zat je maar schaapachtig voor je uit te kijken en zat hij daar voor de klas met zo'n triomfantelijke big smile op z'n gezicht.

Willy: Jij hebt me toen geholpen schiet me nu te binnen.

Marjan: Ja daar kan ik dus niet tegen hè...iemand zo te kakken zetten waar iedereen bij is...!

Willy: Jij riep door de klas: "En u komt zeker uit Zwammerdam."

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto